

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**De vita Francisci Xaverii, qui primus e Societate Jesu in
Indiam & Japoniam Evangelium invexit - Cod.
Ettenheim-Münster 188**

Torsellini, Orazio

[S.l.], nach 1607

Caput X.

[urn:nbn:de:bsz:31-115990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-115990)

inquit, & Lusitani tantopere venerantur, et tu
suspicias.

Insigni pompa à Lusitanis in Regnum
abducitur.

Cap. IX.

Propheta Rex dicitur scabulis propriis quod sum, in
litteris summissimè venerabilissimèq; scriptis, ad
Eucherium mittit, curare rogans, ut postero die ad
se venire ne grauetur: Et simul magnum Christo
nae religionis innotescenda studium proferturus.
Venerabilis Rexq; idcirco ad Lusitanos, triginta
milibus milibus & motu Magistris comitatus.
Qui ut Franciscus corporeis, quamvis paucis,
tamen vultu & oratione specie venerabilem, sum
miq; à Lusitanis, honore cultum. Et rogant.

Studium par
partibus
vibus
St.

Itaque post reddito Franciso regio litteras, in
Proceptores suos intulerit. Xenium, in
productissimum ortos huius generis
Deum eorum consilia nobis proxijs dicitur.

Lusitani Bon
Flomen calum
nij obuiam
cant.

Itaque cum Lusitanis paucis Lusitanos nunc
parire, tantisq; bombardatum propitè declar
si velit, quam superis vultu sit. Merito pauper
tatis, vulgo tam nihil, adedq; à mortalibus contem
pta damnosissime. Postero die Janna, mercatori
bus, Lusitanisq; interis in curiam adhibitis,
summo omnium consensu decrevit, è re Christia
na fore, si prima illa Francisa cum Ethius Rex
ingressis, quanto maximo possit apparatu in
Mesta, aliquam majestatis speciem haberet: si
mul ad Bonitionum obtreclationibus & calumnijs
obivium iretur, ne quid promulgationi Evangelij
obstaret: simul ut Rauerij dignitas superlati
vorum hominum quæ in maledicis auctorita
tem abstereret, Cui enim dubium esse, quia, quoniam illi
à Lusitanis fieri videretur, tantum apud Imperio
esset futurus. Ceterum ambis nauarcho advection
liber.

zibus, unus Francisci hominis impatiens, et Enon
 getica simplicitatis tenax, dispendicibus Veroneta sed Burgire-
 mon non tam rationibus, quam Lusitanorum gem ultim insi-
 consensu uictus, ad ultimum cessit. Exemplo i- qui pompa in
 tuque Lusitani, premississimam pro se quinquale ue- lity deducitur
 non induta, cum Emerico ad usque regiam par-
 iunt, apparatu memorabili. Parsua nunguam illis
 uehebant, seruis intenta uelis, et proclariis ue-
 zillis insignita. Accedebat tuba hincique, festus
 per interualla alternantes sonum. Quibus ad rei
 nouitate magni audique indigenarum conuulsus
 fieri: ripa omnes fluminis, quia transituri erant,
 spectato uisus compleri, adeo ut submoueri per
 sabellites regio tuba oporuerit, ut foret Lus-
 tanis ad exsensus long. Confestim regis missa
 uunt procerum adfuit cum lecticas, qua tra-
 uery ueheretur. At, ue, gratijs comiter Regi
 actis, Regio beneficio ubi notius: remissaque
 lectica, pedibus penuenit ad Regiam, plurimis
 ex nobilitate Laponia prosecutibus. Inter
 quos Lusitanorum comitatus longa eminebat.
 Triginta erant numero, splendida ueste, et ho-
 que aures omnes insignes: quos totidem scui
 hanc sane vulgari uinatu sequebantur. Fron-
 circus quoque ipse, ipsam coequentibus, habitu
 coruorū se angustiam fecerat; subinde res
 letam ad actum rediturus. Tum egregie do-
 gaty carbatinam uestem superinducit. Sacer-
 doctis sola ē rerio villosa viridi ad genus
 pendebat ē uolte, cum appendicula aurea, quali-
 tum raderator feri utebantur. Praibat cum
 Xauxathy acadomi in par, uirgum praefereus
 manu. Quingue ex omni numero lectissimi
 iuuenes

Fransijæ Haucij

inuenit proximi nihil proxiæ spaciæ gerbant.
Quorum unus breuiarium seruis inlulam, su-
culo, alter crepidar holoserias, alius ripionem
è Bengaleris arundine, aureo capulo ibriga
galenem alius, alij denique Polipara Virginij
effigiem cum Damascena vespis rubra, & denta-
tis præferent. Carteri deinceps Lusitanij
velut quadrato agmine sospelantur. Ipsa
inuentum hoc est, usurpatamq; ab inventi-
bus, non tam approbande, quam non prohi-
bende, quia non poterat, Haucis. Incom-
pa nouem celeberrimis urbis vix ad Regium
uentum est, tanta indigenarum frequentia tan-
to visendi studio, ut eadem domus delecta
complerentur.

Burgi Rex per hominifund se Tum-
cis præbed inuit
Bontij.
Cap. XI.

Fransius vero Regiam ingressus, Pa-
torianus milites, nobiles sacerdot, mulien-
tor armatos, offudit in vestibulo atque,
mox in spatiosa porticu conruptores è ciuitate
Regie obvios habet. Hic quinque illi Lusita-
ni, quos diximus, submittentos gaudia, quos quinque
ferabat, Haucis uenerabunde offerunt. Ex quo
tanta Japonibus, qui adsunt, admiratio inue-
nit, ut vulgò fremerent. Hæc iam Bontij in-
malam clancum, nec posthac in corpore hominum
uerrera audiant homines unipini. Eximere
hic Haucis haudquaquam talis est, qualem
ipri nobis ac Regi Desiderant. Sed talis ubique
ad ad eludendas inuidiam obrebatios, diuinit,
cum huc missum sentiat. Aula hinc palatium

Puer septem vir nobilibus plena, ubi puer septem, sed quod
nisi, nihil
nara. facile appareat, indolor tunc, ab fane duby, ommit
Haucis